

РЕШЕНИЕ

№ 11109

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА ИВ. ЦВЕТКОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА ИВ. ЦВЕТКОВА Гражданско дело
№ 20221110147798 по описа за 2022 година

„„„„ЕАД е предявила срещу И. Г. Д. обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗЗД, чл.240, ал.1 и ал.2 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 1302.49 лева, представляваща главница по договор за револвиращ кредит и предоставяне на кредитна карта, обективиран в Приложение CARD-12439914 от 18.02.2015, представляващо неразделна част от договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARU-11168738 от 18.02.2015 за периода от 22.08.2017 до 11.12.2019, ведно със законната лихва от 27.11.2020 до изплащане на вземането, договорна лихва в размер от 83.39 лева за периода от 22.08.2017 до 11.12.2019, обезщетение в размер от 65.97 лева за периода от 12.12.2019 до 27.11.2020, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело №59386/2020, СРС, 49 състав.

Ищецът излага, че по силата на рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.08.2019, ведно с Приложение №1 от 12.12.2019 към него, сключен с „ЕАД е придобил вземания към ответника,

произтичащи от договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARU-11168736 от 18.02.2015. Сочи, че цесията е съобщена на длъжника.Твърди, че на 18.02.2015 между цедента и ответника е сключен договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ кредит , издаване и ползване на кредитна карта № CARU-11168736 от 18.02.2015.Твърди, че съгласно чл.12 от договора кредиторът може да предостави на кредитополучателя и револвиращ кредит и кредитна карта с лимит от 10 000 лева, като условията по договора са представени в Приложение №CARD-12439914.Твърди, че на ответника е отпуснат револвиращ кредит с максимален кредитен лимит от 1500 лева при ГЛП 35% за усвояването, на който е издадена и кредитна карта.Поддържа, че ответникът не е изпълнил задълженията си по договора за кредит, обективиран в Приложение №CARD-12439914, поради което претендира процесните суми.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът И. Г. Д. е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове.Счита, че е изпълнил всички задължения по процесния договор за револвиращ кредит, като още към 9.10.2019 е заплатил задълженията си за погасителни вноски в общ размер на 3419.55 лева в полза на първоначалния кредитор. Поддържа, че с издадената кредитна карта никога не е извършвал картови операции, както и че същата не е поискана от ответника. Навежда доводи за нищожност на процесния договор за револвиращ кредит поради наличие на неравноправни клаузи.Поддържа, че цесията е недействителна.

Съдът като прецени по реда на чл.12 от ГПК събраните по делото и относими към разрешаване на спора доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представен договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARU-11168738 от 18.02.2015, сключен между БНП Париа Пърсънъл Файненс ЕАД и И. Г. Д..По делото е представено и приложение към договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARU-11168738 от 18.02.2015.

По силата на рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от

19.08.2019 „ „„„ С.А. клон България“ в качеството на купувач се задължава към „„„„ЕАД в качеството на купувач да му прехвърля и продава вземания, произтичащи от договори за потребителски кредити, сключени с длъжници, които не изпълняват кредитите си, срещу което купувачът се задължава да ги купува и придобива срещу заплащане на покупна цена.

С потвърждение „„ С.А е потвърдило извършената цесия.

С пълномощно №3370/2019 „„„“ е упълномощила Агенция за събиране на вземания ЕАД да уведомява всички длъжници за сключения Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.08.2019г.

Видно от представено извлечение от Приложение №1 към Рамков договор за прехвърляне на вземания от 19.08.2019 в него под №111 фигурира И. Г. Д. по договор CARD-12439914 от 18.12.2015 със задължения в размер от 1302.49 лева -главница, 83.39 лева – договорна лихва и 1.82 лева – лихва за просрочие.

По делото е представено уведомително писмо от 19.12.2019г. от „„„„ С.А чрез „„„„ ЕАД до И. Г. Д. за уведомяването му за извършена цесия на вземания чрез Приложение №1/12.12.2019 към Рамков договор за продажба на вземания от 19.08.2019, сключен между Б„нс С.А., клон България и „„„„ЕАД.Видно от известието за доставяне пратката е останала непотърсена.

По делото е представено уведомление за настъпило застрахователно събитие „Нежелана безработица в резултат на уволнение“.

По делото е представено възражение–покана от И. Г. Д. до „Б„нс“ ЕАД.

Със заповед №6/07.03.2016 е прекратено трудовото правоотношение на И. Г. Д. на основание чл.325, ал.1, т.8 от КТ и във връзка с чл.338 от КТ.

По делото са представени месечни извлечения по кредитна карта.

По делото са представени разписки за погасяване на вноски от И. Г. Д. в полза на „„„„“.

Съгласно заключението на ССЕ И. Г. Д. и „„„„ЕАД са сключили договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARU-11168736 на 18.02.2015г.Съгласно заключението И. Г. Д. се е възползвал три пъти от услугата „Превод на пари по сметка“, като направените от банката преводи в общ размер от 3000 лева, по дати са както следва: 1500 лева на 28.06.2017,

1000 лева на 18.01.2018 и 500 лева на 20.03.2018г.Съгласно заключението начислените суми са в размер на 4808.90 лева, от които 3286.92 лева – главница, от които 3000 лева – превод по картата и 286.92 лева – застрахователна премия;договорна лихва в размер от 1405.98 лева и 116 лева – такси за обслужване, а вноските за погасяване са в размер на 3 423.02 лева.Съгласно заключението на ССЕ непогасената главница е в размер от 1302.49 лева, дължимата договорна лихва е в размер от 83.39 лева и обезщетение за забава за периода от 112.12.2019 до 27.11.2020 е в размер на 82.50 лева.

При тази установеност на фактите съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта

Предмет на гр.дело №21670/2021, СРС, 138 състав са вземания по договор за потребителски кредит №CARU-11168736. А предмет на настоящото дело са вземания по договор за револвиращ кредит, обективиран в Приложение CARD-12439914 от 18.02.2015, което е неразделна част от договора. Съдът констатира, че вземанията са по отделни договори и се претендират на самостоятелно основание, поради което не е налице припокриване.С оглед на което не е налице основание за прекратяване на производството като недопустимо на основание чл.126 от ГПК.

По основателността

По силата на договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARU-11168738 от 18.02.2015, „Б„н“с ЕАД се е задължило да предостави на И. Г. Д. кредит в размер от 7500 лева.

Съгласно т.12 от договора кредиторът може да предостави за ползване на кредитополучателя кредитна карта с максимален кредитен лимит до 10 000 лева. Кредиторът ще издаде и достави картата на кредитополучателя след проучване на изпълнението на задълженията по договора за кредит на кредитополучателя.Във всеки случай издаването на кредитната карта ще бъде не по-късно от осемнадесет месеца от първата погасителна вноска по кредита.

По делото е представено Приложение към Договора за потребителски

кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARD-12439914 от 18.02.2015, по силата на което кредиторът „„„ЕАД се задължава да отпусне на И. Г. Д. револвиращ кредит в размер на 1500 лева, при ГЛП -25% и ГПР -44.90%..Приложението-договор №CARD-12439914 от 18.02.2015 е подписано само за кредитор.

Съгласно чл.3 от договора /приложението/ кредитополучателят ще може да използва услугата превод на пари по сметка от размера на револвиращия кредит в рамките на съответните наличности.

Кредитирайки заключението на ССЕ съдът приема, че ответникът се е възползвал три пъти от услугата „Превод на пари по сметка“ като направените от банката преводи в общ размер от 3000 лева по дати са ,както следва: на 28.06.2017-1500 лева; на 18.01.2018-1000 лева и на 20.03.2018-500 лева или общо сумата от 3000 лева.

Доколкото договорът за заем е реален договор, съдът приема, че с превеждане на горепосочените суми е сключен договора за кредит №CARD-12439914.

Съгласно заключението на ССЕ начислените задължения по договора са в размер от 4808.90 лева, от които 3000 лева –превод от карта в сметка, 286.92 лева – застрахователна премия, договорна лихва в размер от 1405.98 лева и 116 лева – такса за обслужване.Съгласно заключението на ССЕ ответникът е внесъл за погасяване на задълженията си сума в размер от 3423.02 лева.Съгласно заключението на ССЕ с тази сума са погасени главница в размер от 1984.43 лева, договорна лихва в размер от 1322.59 лева и 116 лева-такса за обслужване.Според вещото лице са останали непогасени суми в размер от 1302.49 лева –главница и 83.49 лева –договорна лихва.

По отношение на цесията

По силата на Рамков договор за прехвърляне на вземания от 19.08.2019 „ „„„ С.А. клон България“ в качеството на купувач се задължава към „„„„ЕАД в качеството на купувач да му прехвърля и продава вземания, произтичащи от договори за потребителски кредити, сключени с длъжници, които не изпълняват кредитите си, срещу което купувачът се задължава да ги купува и придобива срещу заплащане на покупна цена.

С оглед на което е неоснователно възражението на ответника, че поради липсата на уговорка за цена по договора за цесия, същият е недействителен.

С потвърждение „„„“ С.А е потвърдило извършената цесия.

С пълномощно №3370/2019 „„„“ е упълномощила Агенция за събиране на вземания ЕАД да уведомява всички длъжници за сключения Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.08.2019г.

Видно от представено извлечение от Приложение №1 към Рамков договор за прехвърляне на вземания от 19.08.2019 в него под №111 фигурират вземания спрямо ответника И. Г. Д. по договор CARD-12439914 от 18.12.2015 в размер от 1302.49 лева -главница, 83.39 лева – договорна лихва и 1.82 лева – лихва за просрочие.

С оглед на което съдът приема, че вземанията спрямо ответника по договора за кредит, са предмет на договора за цесия. Поради това съдът приема, че вземанията по договора за кредит спрямо ответника са придобити от ищеца в качеството на цесионер.

Но за да породи договора за цесия действие спрямо ответника в качеството на длъжник, същият трябва да е уведомен по реда на чл.99, ал.3 и ал.4 от ЗЗД. Към исковата молба е приложено уведомление до ответника от „„„„ С.А чрез „„„„ ЕАД за уведомяването му за извършена цесия на вземания чрез Приложение №1/12.12.2019 към Рамков договор за продажба на вземания от 19.08.2019, сключен между Б„нс С.А., клон България и „„„„ ЕАД. Видно от известието за доставяне пратката е останала непотърсена.

Съдът приема, че уведомяването е извършено от цесионера с исковата молба, към която е приложен договора за цесия. В този смисъл е и задължителната практика на ВКС, обективизирана в Решение №78 от 09.07.2014г. по т.д. №2352/2013, ВКС, II ТО. В същото се приема, че цесията следва да се счете за надлежно съобщена на длъжника и тогава, когато изходящото от цедента уведомление е връчено на длъжника като приложение към исковата молба, с която новият кредитор е предявил иска си за изпълнение на цедираното вземане. Като факт настъпил в хода на процеса и имащ значение за съществуването на спорното право, получаването на уведомлението от цедента, макар и като приложение на исковата молба на цесионера следва да бъде съобразено от съда при решаване на делото с оглед императивното правило на чл.235, ал.3 от ГПК. В този смисъл е Решение

№109/13.07.2016 по дело №1050/2015, ВКС, ТК, 1 ТО.

С оглед на което съдът приема, че ответникът е уведомен по реда на чл.99, ал.3 от ЗЗД и че договорът за цесия е породил действие по отношение на ответника.

Поради това ищецът е легитимиран да предяви в качеството си на кредитор спрямо ответника претенция по договора за кредит.

По отношение на ГПР

Съгласно чл.19, ал.4 от ЗПК / в сила от 23.07.2014г./ максималният размер на ГПР не може да бъде по-висок от петкратния размер на законната лихва, дължима за просрочени задължения. В случая договорът за заем е сключен на 18.02.2015,,с оглед на което спрямо него е приложима горепосочената редакция на чл.19, ал.4 от ЗПК.Основният лихвен процент за 2015г. е 0.01%, а заедно с 10 пункта надбавка възлиза на 10.01%.В случая по договора ГПР е 44.90%. и така както е посочен не надвишава петкратния размер на законната лихва от 50.05%.

Съдът намира, че в ГПР неправилно не е включена и застрахователната премия.Съдът намира, че въведената застрахователна премия представлява разход по кредита, който е следвало да бъде включен в ГПР на договора за заем. Установеният по договора за заем ГПР е 44.90%., но той не включва застрахователната премия.Съдът приема, че с начисляването на застрахователната премия се превишава максималния размер на ГПР по чл.19, ал.4 от ЗПК, който е ограничен до петкратния размер на законната лихва.

Сключването на застраховка и плащането на застрахователна премия, съответно начисляването ѝ по кредита води до неговото оскъпяване.

Съгласно чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК договорът за потребителски кредит съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит.

В случая доколкото в ГПР не е включено като разход и застрахователната премия, съдът намира, че не е посочен точния размер на ГПР, което нарушава изискването на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК.Освен това ако бъде включена застрахователната премия, ГПР би надвишил 5-кратния

размер, което също нарушава разпоредбата на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК.

Съгласно чл.22 от ЗПК когато не са спазени изискванията на чл.11, ал.1, т.7-т.12, договорът за потребителски кредит е недействителен. Съдът намира, че не е спазено изискването на чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК, поради което договорът за кредит е недействителен.

Дори да се приеме, че договорът за револвиращ кредит е договор за овърдрафт по смисъла на чл.12 от ЗПК, в него също съгласно т.9 следва да бъде посочен ГПР. Съгласно чл.22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл.12, ал., т.7-9 ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен.

Съгласно чл.23 от ЗПК когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Кредитирайки заключението на ССЕ съдът приема, че сумата усвоена от ответника по договора за револвиращ кредит възлиза в размер от 3000 лева – главница. Кредитирайки заключението на ССЕ съдът приема, че внесената от ответника сума възлиза в размер от 3423.02 лева. С оглед на което съдът приема, че сумата на главницата по договора за револвиращ кредит е погасена чрез плащане.

Предвид на което искът с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗЗД вр. с чл.240, ал.1 от ЗЗД следва да бъде отхвърлен поради плащане.

Договорна лихва и обезщетение за забава не се дължат, доколкото при недействителност на договора се дължи само чистата стойност на кредита.

Предвид изложеното съдът намира, че предявените искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗЗД, чл.240, ал.1 и ал.2 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД следва да бъдат отхвърлени.

По разноските

Крайният изход на делото обуславя присъждане на разноски в полза на ответника на основание чл.78, ал.3 от ГПК. Ответникът е реализирал разноски в размер от 1230.50 лева за адвокатско възнаграждение. Ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в исковата молба. Минималният размер на адвокатското възнаграждение,

определен по реда на чл.7, ал.2 от Наредба №1 възлиза в размер на 446 лева.Делото не представлява фактическа и правна сложност и е разгледано в едно заседание.С оглед на което съдът намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минималния размер от 446 лева.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „„„„ЕАД, ЕИК„„, със седалище и адрес на управление:гр.С„, Лабиринт, ет.2, офис 4, срещу И. Г. Д., ЕГН*****, с адрес:гр„,3, със съдебен адрес:гр., ет.2, ап.5, чрез адв. А., обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗЗД, чл.240, ал.1 и ал.2 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че И. Г. Д. дължи на „„„„ЕАД сумата от 1302.49 лева, представляваща главница по договор за револвиращ кредит и предоставяне на кредитна карта, обективиран в Приложение CARD-12439914 от 18.02.2015, представляващо неразделна част от договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта №CARU-11168738 от 18.02.2015 за периода от 22.08.2017 до 11.12.2019, договорна лихва в размер от 83.39 лева за периода от 22.08.2017 до 11.12.2019, обезщетение в размер от 65.97 лева за периода от 12.12.2019 до 27.11.2020.

ОСЪЖДА „„„„ЕАД, ЕИК„„, със седалище и адрес на управление:гр.С„, Лабиринт, ет.2, офис 4, да заплати на И. Г. Д., ЕГН*****, с адрес:гр„,3, със съдебен адрес:гр., ет.2, ап.5, на основание чл.78, ал.3 от ГПК сумата от 446 лева- разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: _____